

ממערכ. שורת האנשים העוברת בקרבת מקום הרצח צועדת על הדרך בה יורדים מהצד המערבי של המצדה אל ים-המלח. התמונה מוכיחה בבירור כי מעל פסגת המצדה אפשר היה לראות בבירור את המתרחש.

זהו מקום הרצח, בו נמצאו גופותיהם של יצחק ליפשיץ ושוע אטינגר כפי שנראה מצידה המערבי של פיסגת המצדה. מקום הרצח מסומן בצלב. משמאל התמונה, למטה, נראית הסוללה ודרך העליה למצדה

רצח לורגלי מצדה

ארבעה פתרונו סותרים הועלו לתעלומה – וארבעתם אינם מתקבלים על הדעת

הנרצח תמונתו האחרונה של יצחק ליפשיץ שצולמה על המצדה שתיים לפני הרצח, כשהוא מרכיב על כתפו את חברו. עמרם לוטסיג, לצורך הצילום.

לצאת לטיול למצדה שבועיים לפני הפסח. עשינו את כל הסידורים הדרושים. התקשרנו עם המשטרה ומשרד הבטחון וקבענו את סידורי האבטחה הדרושים. המשטרה אישרה לנו את מסלול הטיול כפי שנקבע ואף הקציבה לנו את הנשק. ביום ראשון בבוקר יצאנו מבאר-שבע לכוון סדום. שם אכלנו ליד האכסניה את ארוחת-הבוקר והמשכנו לכיון המצדה. בעשר וחצי הגענו לרגלי המצדה, ערכנו מפקד יציאה ומסרנו הוראות אחרונות.

התחלנו לטפס למצדה בשעה אחת-עשרה בערך, בטור ארוך דרך שביל הנחש. העליה נמשכה שעה ושעה נוספת טיילנו על פסגת מצדה. קצת אחרי שעה אחת התחלנו לרדת דרך שביל הגב ממערב למצדה. באחת וחצי היה כבר אחרון המטיילים למרגלות הצוק. ישבנו ואכלנו שם את ארוחת הצהריים. אחרי הארוחה היתה מנוחה קצרה.

בשעה שלוש החלה ההתארגנות ליציאה. סידרנו את הקבוצה כך שבראש הלכה חולית אבטחה ובסוף הקבוצה צעד המאסף של הבוגרים המזוינים, שהיו אף הם חולית אבטחה. היינו צריכים ללכת בערך שלוש וחצי שעות כדי להגיע עם ערב, דרך הר בן-יאיר, אל עין-עוניבה לחניית לילה. קבוצת המאסף כללה ששה אנשים. בניי הם יצחק ליפשיץ ושוע אטינגר. אחרי כעשר דקות הליכה ראה יוסי אלשיך, המדריך השני, כי המאסף מתרחק קצת מהטור. "הוריתי לטור להמשיך לצעוד ובעצמי חיכיתי למאסף", סיפר יוסי אלשיך (24). "ראיתי שמתוך ששה האנשים שהיו צריכים להיות במאסף ישנם בו רק ארבעה. הבחור והבחורה שהיתה עמם היו חסרים. שאלתי את הארבעה איפה נמצאים השניים, והם אמרו שיצחק ושוע אמרו להם להתחיל ללכת כיוון שהם תיכף יצטרפו אליהם. לא רציתי שיהיו בעיות, הוריתי לטור לעצור. לקחתי את אחד הבוגרים וחורגנו בדרך שבאנו בה כדי לראות אם איציק ושוע באמת מגיעים. הלכנו כמה מאות מטרים וחיכינו להם. חיכינו וחיכינו כמה רגעים וראינו שהם אינם באים. חורגנו אל הקבוצה. חשבנו שהשניים התחילו ללכת ובטעות עלו על שביל המוביל לכיוון אחר. ארגנו חוליה של שמונה איש, כולם בוגרים, בעלי דרגה בצבא, ויצאנו לטרוק את השטח בשביל לים שלצד הדרך בה צעדנו. ירדנו באויר כדי שאם ישמעונו שוע ואיציק הם ידעו היכן אנחנו.

"בינתיים עבר זמן רב. מכיון שראינו שלא נוכל להגיע לעין-עוניבה לפי התכנית בטרם חשיכה, ובהושך לא רצינו ללכת, החלטנו להחזיר את הטיול אל רגלי המצדה. חשבנו שאם נמצא את האובדים נלך לעין-

כ ? הלידה פעל מכשיר האלחוט באכי סניה שלמרגלות המצדה, שידר קריאות דחופות וקצובות, אולם במקום תשובה קלט רק שריקות צורמניות. בחוף, בצלע הגבעה השוכנת דרומית-מזרחית למצדה, בקרבת שרידי המחנות הרומאיים שצרו על המבצר העתיק לפני כאלף ותשע מאות שנים, היו שרועים על הארץ חמישים נערים ונערות, מכורבלים היטב בשמיכות מפני צינת הלילה.

מסביב, על פני כל שטח מורד הגבעה זרועת האבנים, היו מפורזים כמוהם קבוצות קבוצות של מטיילים, מאות במספר, שהמתינו לשחר כדי להציל לצוק הנישא. אולם קבוצת הנערים והנערות, חברי תנועת נוער-לנוער, לא ישנה בשקט כל אותו לילה. "הימצאו אותם?" התלחשו הנערים זה עם זה מתחת לשמיכות.

"לא יתכן שבחור כמו איציק ילך לאיבוד, בטח הם יגיעו בבוקר." "לאן יכלו איציק ושוע ללכת?" רק תריסר המדריכים הבוגרים של הקבוצה, שחלקם הצטופף סביב מכשיר האלחוט בתקוה להשיג את הקשר עם באר-שבע, לא עסקו עוד בשאלות שמנעו שינה מעיני חניכיהם. הם ידעו היכן נמצאים חבריהם יצחק ליפשיץ ושוע אטינגר. גוויתיהם היו מונחות מעבר למצדה, במורדות המערביים שלה.

רק בשלוש וחצי לפנות בוקר הגיעו חוקרי המשטרה בגיפיים אל אכסנית המצדה, אחרי ששעה קודם לכן קלטו את קריאת האזעקה בבאר-שבע. "שניים מחברינו נהרגו", ספרו להם מדריכי נוער-לנוער, "מצאנו אותם הרוגים." "איפה הם מונחים?" התענינו השוטרים. "השארנו אותם במקום שם נהרגו." בגלל החשכה לא יצאו השוטרים למקום הרצח. הם כינסו את המדריכים, החלו לגבות מהם עדויות. כאשר האיר השחר, ומאות המטיילים שישנו מסביב הקיצו משנתם, כבר היה ברור לחוקרי המשטרה, עוד בטרם יצאו אל מקום הרצח וגילו את הגופות, כי זהו אחד ממקרי הרצח המזוינים והמסתוריים ביותר בפניהם ניצבו אי-פעם. היתה זו תעלומת רצח שתוך שבוע הפכה כמעט את כל אזרחי המדינה לבלשים שניסו למצוא פתרון לחידת הרצח המיסתורית.

מישישה נשארו ארבעה

אנהנו חברי אגודת נוער-לנוער, "אסיפה לחוקרים אלקנה קידר, אחד משני המדריכים האחראים לטיול. "החלטנו

הנרצחת שוע אטינגר ביום סיום קורס קצינות הח"ן לפני כשנה. על כובעה סמל חזיל ההספקה על רקע "הפרויקטור" הלבן, תג קורס הקצינים.